

هفته وارہ رسالہ

د پرنجي [انتروشي] آداب

(د امير اهل سنت و ائمتہ برکاتہم العالیہ بیان)

(پښتو)

- پرنجے او سائنسي تحقيق
- د کافر د پرنجي جواب
- د غابونو د بيماري نه حفاظت
- په نمانځه کېنې د پرنجي جواب ورکول څنگه دي؟

شيخ طريقت امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادري رَضَوِي
ايمتہ برکاتہ

نَحْمَدُكَ وَنُصَلِّي وَنُسَلِّمُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

پرنجي [انټروشي] ته په عربي کښې ”عَطَس“ وئيل شي- دا يو فطري عمل دے کوم چې انسان خو انسان دے چې ځناور ته هم رايښيږي- په ډيرو حديثونو مبارکو کښې د پرنجي ذکر دے هم دغه وجه چې زمونږ په شريعت مبارک کښې د پرنجي متعلق د اهمو شرعي مسائلو، آدابو او د احکامو وغيره بيان دے، په دې کښې ډير داسې احکام هم دي په کومو باندې چې عمل نه کونکے گس ”کنهگاريدے“ شي، ځکه د دې موضوع په باره کښې پوهه حاصلول ضروري دي- شيخ طريقت، امير اهل سنت باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا محمد الياس عطار قادري **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** په 23 جمادى الاولى کال 1441 هجري په مديني چينل باندې لايو د ”پرنجي“ په موضوع باندې بيان وفرمائيلو-

اَلْحَمْدُ لِلّٰه! د دعوت اسلامي مجلس المدينة العلميه (اسلامک ريسرچ سينټر) شعبه هفته وار رساله د امير اهل سنت دا بيان د ضروري ترميمونو او د موضوع په مناسبت د څه اضافې سره د رسالې په شکل کښې پيش کوي- په دې رساله کښې به تاسو ولولۍ چې په پرنجي راتلو باندې ”**اَلْحَمْدُ لِلّٰه!**“ ولې وئيل پکار دي؟ د پرنجي جواب څه دے؟ که په نمونځ کښې پرنجي راشي نو څه به کوي؟ آيا پرنجي زمونږ د خوږ اخري نبي **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم** په بارگاه کښې حاضري کړې ده؟ د ضروري معلوماتو سره سره د لوستونکو د خوند زياتولو د پاره په دې رساله کښې ځينې واقعي هم شاملې کړې شوې دي- د الله پاک د رضا موندلو او د علم دين حاصلولو د پاره پخپله هم دا رساله ولولۍ او د نيکۍ د دعوت عام کولو په نيت يې نورو ته هم د تحفي په توگه وړاندې کړئ-

طالب غم مدينه وبقيع و بے حساب مغفرت

ابو محمد طاهر عطاري مديني غفي عنه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ط
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

د پرنجي [انتروشي] آداب

دُعائے عطار: يا الله پاڪه! ڇوڪ چي دا رساله ”د پرنجي [انتروشي] آداب“ ولولي يا واورى هغه ته پڻ خپله رضا باندې د راضي كيدو توفيق عطا ڪري او هغه سره د مور او پلاره بے حسابو او محبتي. اَمِين بِحَاۡهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم.

د دُرود شريف فضيلت

د اخري نبي رسول هاشمي صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمان مبارڪ دے: ڇوڪ چي پڻ ما باندې پڻ ورڻ ڪنبي زر [1000] ڪرته دُرود شريف لولي هغه به تر هغه وخته پوري نه مڙ ڪيري تر ڇو پوري چي پڻ جَنَّت ڪنبي خپل مقام اونو ويني. (التريغيب والترهيب، 328/2، حديث: 22)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب ❀❀❀ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْ مُحَمَّد

د ٽولونه وڙمبے پرنجي چاله ورغله وو؟

الله پاڪ چي ڪله د حضرت آدم صَفِيُّ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَام د پيدا ڪولو اراده و فرمائيله نو مَلِك الموت حضرت عزرائيل عَلَيْهِ السَّلَام ته يي حڪم وڪړو چي د زمڪي نه يو موتي خاوره راوړه. د الله پاڪ پڻ حڪم حضرت مَلِك الموت عَلَيْهِ السَّلَام چي ڪله د زمڪي نه د خاورې موتي راڍڪ ڪړو نو د زمڪي بره حصه د پوستي پڻ شان لري شوه او د هغوي موتي ته راغله. پڻ ڪومه ڪنبي چي د 60 رنگونو او مختلفو ڪيفيتونو خاورې شاملې شوې، د هغه خاورې پڻ مختلفو اوبو د

اخڪلو حڪم وکڙي ٿو، بيا د هغې خاورِي نه د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام بدن جوڙي ڪري ٿو او د جَنَّت پڻ دروازه کڻي کڻبوڏي ٿو د هغې پڻ ليدو چي به فرشتي حيرانيدلي ٿڪه چي فرشتو داسي شڪل او صورت والا مخلوق چرته نه ووليدلے۔
 الله پاڪ بيا پڻ هغه وجود کڻي د رُوح داخلولو حڪم وکڙو نورُوح چي ڪله داخل ٿو او د آدم عَلَيْهِ السَّلَام پوزي مبارڪي ته ورسيدو نو حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام له پرنجي ورغلو، چي ڪله د ڙبي پوري ورسيدو نو الله پاڪ وفرمائيل چي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ووايه! آدم عَلَيْهِ السَّلَام چي ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ ووييله نو الله پاڪ وفرمائيل ”يَرْحَمَكَ اللهُ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ! يعني الله دي پڻ تاندي رحمت وفرمائي، اے ابو محمد (دا د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام گڻيت وو) ماتہ د خپل حمد يعني د تعريف بيانولو د پاره پيدا ڪري ٿي، بيا رُوح پڻ ورو ورو وجود ته ورسيدو او هغوي راپاڇيدلو۔ (تفسير خازن، پ 1، البقرة، تحت الآية: 30، 43/1 ملخصاً وبتغير - تفسير روح البيان، پ 1، البقرة، تحت الآية: 30، 100/1 ملخصاً وبتغير)

د الله رَبُّ العَزَّت دي پڻ هغوي باندي رحمت وي او د هغوي پڻ وسيله دي زمونڙه بے حسابہ بخڻنه وشي۔ اَمِينِ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ۔

پرنجي او سائنسي تحقيق

اے د خوب نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عاشقانو! پرنجي د انسان د وجود د پاره ڊير اهميت لري۔ الله پاڪ د پوزي، خُلي، خَلق نه واخله تر پريوس پوري پڻ ٽولو هوئي لارو کڻي نرمي پردي (يعني د انسان او د ڄاڻور د غوڻي نري نري جالي د کومو نه چي بل طرف پڻ نظر راڃي) پيدا ڪري دي، د سائنسي تحقيق مطابق چي مونڙه ڪله پرنجي راڃي نو پڻ پوزه کڻي موجود بيڪٽيريا او وائرس بهر وڃي او زمونڙه وجود د جراثيمو نه پاڪيري۔ زمونڙه رَبِّ ڪريم زمونڙه د پاره ڄومره ٻنڪله نظام جوڙي ڪري ڏي۔ سُبْحَنَ اللهُ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُ يعني هُم د عظمت والا الله پاڪ د پاره پاڪي او تعريف ڏي۔

هر شے سے ٻين غياں مرے صانع کي صنعتين عالم سب آئون ميں هے آئينه ساز کا
(ذوق نعت، ص 17)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب ❀❀❀ صَلَّی اللہُ عَلَی مُحَمَّد

”په سُنَّت کنبی عظمت دے“ د 14 حرفونو په نسبت د

پرنجي په باره کنبی 14 حديثونه مبارک

﴿1﴾ ”پرنجی“ د الله پاک خوش دے

د اخري نبي ﷺ فرمان مبارک دے: الله پاک پرنجی خوشبوي او
اربرمے نه خوشبوي، نو چې کله په تاسو کنبی څوک پرنجی وکړي او د الله پاک
حمد [بيان] کړي نو په هر اوريدونکي مسلمان باندې حق دے چې د هغه
پرنجي جواب ورکړي يعنې ”يُحْمَدُ الله“ وائي- (بخاری، 163/4، حديث: 6226)

په پرنجي باندې ”الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِي وَثِيلَ كِيرِي؟

شارح بخاري، حضرت علامه شريف الحق امجدي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ليکلي دي:
پرنجی د صحت د پاره په سته ضروريه کنبی يو دے (”سته ضروريه“ هغه شپږ
ضروري څيزونه دي د کومو چې انسان ته تر مرگه پورې ضرورت وي- ﴿1﴾ هوا
﴿2﴾ خوراک څښاک ﴿3﴾ د بدن حرکت او سکون ﴿4﴾ نفساني حرکت او سکون
﴿5﴾ اوده کيدل راپاڅيدل ﴿6﴾ په وجود کنبی چې دننه څه دي د هغې تر مناسبه
مودې پورې په وجود کنبی ايساريدل او بيا د وجود نه خارج کيدل- د پرنجي سره
خراپې مادې بهر ووځي ځکه پرنجي کونکي ته د ”الْحَمْدُ لِلَّهِ“ وټيلو حکم
شو دے- (نوبة القاری، 597/5)

خوږو او محترم اسلامي ورونو! په دې حديث پاک کښې د ارږي ذکر وشو- بعضې وخت خلق د ارږي په وخت خُله کولاؤ کړي او عجيبه قسمه اوازونه رااوباسي، هغوئي له داسې نه دي کول پکار- په حديث پاک کښې دي: ارږمه کوونکې چې کله ”هه“ کوي نو په دې باندې شيطان خاندې- (بخاری، 163/4، حديث: 6226 مفهوماً، يعنې چې کله څوک په ارږي کښې خُله کولاؤ کړي او ”هه“ وائي نو شيطان ښه په کړس کړس خاندې چې ما دا پاگل کړو، خپل اثر مې په ده وکړو- (مرآة المناجیح، 392/6)

د پرنجي فائدي

د قرآن کریم مشهور مفسر، حکیم الأمت مفتي احمد یار خان نعیمی **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** فرمائي: د پرنجي سره دماغ صفا کيږي، د پرنجي سره د سربوچ کيږي، طبیعت ښه کيږي چې ورسره په عبادتونو باندې زیات طاقت حاصلیږي- طبییان (ډاکټران) وائي چې که زُکام په خیریت سره راشي او تیر شي نو د ډیرو بيمارو دَفْعِيَه (يعنې علاج) دے او ارږمه د سستی علامت دے، په وجود کښې سستی او بے برکتی راځي، پرنجې د رَبّ خوښ دے او ارږمه د شيطان خوښ دے، ځکه په انبيائے کرامو (**عليه السلام**) باندې چرې هم ارږي نه راځي- (مرآة المناجیح، 391/6)

﴿2، 3﴾ چې کله په تاسو کښې چا له پرنجې ورشي

د الله پاک خوږ اخري نبي **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمائي: چې کله په تاسو کښې څوک پرنجې وکړي نو ودي وائي: ”**الْحَمْدُ لِلّٰهِ**“ او د هغه ورور یا ملگر دې وائي: **يَرْحَمُكَ اللهُ**، بیا چې کله هغه ”**يَرْحَمُكَ اللهُ**“ ووائي نو پرنجې کوونکې دې هغه ته ووائي: **يَهْدِيْكُمْ اللهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ** يعنې الله پاک دې تا ته هدايت وکړي او ستا معاملې

دې صحيح کړې- (بخاری، 162/4، حدیث: 6224) پۀ یو روایت کښې دي چې هغۀ دې ووائی: **يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَ لَكُمْ** یعنې الله پاک دې مونږه او تاسو اوځښي-

(ترمذی، 340/4، حدیث: 2749)

مفتي احمد یار خان **رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ** فرمائی: پرښۀ د الله پاک نعمت دے لھذا پۀ دې باندې د الله حمد (یعنې تعریف) کول پکار دي- ولې چې پۀ دې حمد کولو سره هغۀ د الله پاک د نعمت قدر وکړو لھذا اوریدونکي هغۀ ته دُعا وکړه: ”يَرْحَمُكَ اللَّهُ“ دې دُعا والا پۀ هغۀ (یعنې پرښي کوونکي) باندې احسان وکړو لھذا د احسان بدله پۀ احسان باندې د ورکولو سره دې بیا هغۀ ته دُعا وکړي (یعنې بیا دې پرښۀ کوونکے د ”يَرْحَمُكَ اللَّهُ“ په اوریدو سره هغۀ ته دا دُعا وکړي): يَهْدِيْكُمْ اللَّهُ وَيُصْـدِّقْ بِأَلْسِنَتِكُمْ غرض دا چې د دې ذکر نو یو بل ته پۀ وئیلو کښې عجیبه حکمت دے-

(مرآة المناجیح، 393/6)

﴿4﴾ پرښي کوونکي که چېرې حمد اونه کړو نو----

د نبي کریم **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** پۀ مخکښې دوو کسانو پرښۀ وکړو- هغوئ یو له جواب ورکړو، بل له یې ورنکړو- (چا له چې یې جواب ورنکړو) هغۀ عرض وکړو: یا رسول الله **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**! تاسو دۀ له جواب ورکړو او ما له مورانکړو- حضور **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد وفرمائیلو: دۀ د الله پاک حمد وکړو او تا ورنکړو- (بخاری، 163/4، حدیث: 6225)

﴿5﴾ د فرشبے د طرف نه جواب

نبي کریم **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمائی: څوک چې پۀ پرښي باندې ”الْحَمْدُ لِلَّهِ“ وائی، فرشته وائی: رَبِّ الْعَالَمِينَ (یعنې دغه کلمه پوره کوي) او که پرښۀ

ڪوونڪے ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ“ وائی نو فربنسته وائی: يَرْحَمَكَ اللهُ يعنې الله پاڪ دې پة تا باندې رحم وكري۔ (ڪتاب الدعاء للطبراني، ص 552، حديث: 1985)

پة پرنبجي باندې د الله پاڪ د حمد افضل الفاظ

اعلى حضرت، امام اهلِ سُنَّت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه فرمائي: (د پرنبجي ڪولو پة وخت) ڊير خلق صرف اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وائی، پوره ڪلمه وئيل پڪار دي: ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ“۔ (نور فرمائي:) ڄومره لوئي دولت دے چي د معصومي فربنسته د خُلي نه د رحمت دُعا (ميلاؤ شي)۔ يعنې چي ڪله پرنبجي ڪوونڪے ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ“ وائی نو فربنسته به هغه ته دُعا وكري: ”يَرْحَمَكَ اللهُ“ الله پاڪ دې پة تا باندې رحمت وفرمائي لهذا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وئيل پڪار دي۔ ڪه صرف ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ يې ووئيله نو هم به سُنَّت ادا شي خو ڪوم سعادت چي د فربنستو نه د دُعا ميلاؤيدو وو هغه پاتي شو۔ اعلى حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه د ”اَلْقَوْلُ الْبَدِيع“ پة حوالې سره فرمائي: پة پرنبجي باندې افضل او اڪمل د حمد صيغہ دا ده چي: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ مَا كَانَ مِنْ حَالٍ وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ۔

(ملفوظات اعلى حضرت، ص 319، 320 ملخصاً)

د اعلى حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه شهزاده، حضرت مفتي اعظم هند مولانا مصطفى رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه ليکي دي:

جو ہے غافل ترے ذکر سے ذوالجلال اس کی غفلت ہے اس پر وبال و نکال
تقر غفلت سے ہم کو خدایا نکال ہم ہوں ذاکر ترے اور مذکور تو

الله الله الله الله

(سامان بخشش، ص 21)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب * * * صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

آيا د پرنجي جواب ورکول ضروري دي؟

نن سبا ډيرو لويي لويي خلقو له ”يَرْحَمُكَ اللَّهُ“ وئيل نه ورځي بلکې په پرنجي کولو او د پرنجي په جواب اوريدو باندې څه وئيل دي د دې ورته هم پته نه وي- ياد ساتئ چې په پرنجي کولو باندې ”الْحَمْدُ لِلَّهِ“ وئيل سُنَّتِ مُؤَكَّدَه دي-
(حاشية الطحطاوى على مراق الفلاح، ص 7)

اهمه مسئله

ياد ساتئ چې د سُنَّتِ مُؤَكَّدَه په باره کښې مسئله دا ده چې که يو څو ځل پريښودل شوه نو بد وکړه شو او که د نه کولو عادت جوړ کړه شو نو کنهگار يري به- **د عادت معيار درې کرته په عمل پريښودو باندې دے- ځکه په داسې گس باندې د دې گناه نه توبه واجب ده-**

د يو ډرهم په بدله يې جنت واخستو (واقعہ)

د حديث پاک مشهور کتاب ”سُنَنِ ابُو داؤد شريف“ مُصَنَّف حضرت امام ابو داؤد سُليمان بن اَشْعَث سَجِسْتَانِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ يو ځل په کشتۍ کښې تشریف وړلو چې د درياب په غاړه باندې يې يو گس په پرنجي کولونه پس په ”الْحَمْدُ لِلَّهِ“ واوريدو، امام ابو داؤد رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ په يو ډرهم باندې يوه (بله) وړه شان کشتۍ په کرايه باندې وکړه او د خپلې هغه کشتۍ نه کوز شو او په بله کشتۍ کښې کيناستو او واپس د غاړې طرف ته وگرځيدو او د هغه گس خوا له چې لارو نو د پرنجي جواب ”يَرْحَمُكَ اللَّهُ“ يې ووييلو او واپس راغلو- کله چې د هغوئي نه د دې د وجهې پوښتنه وکړه شوه نو هغوئي وفرمائيل: په پرنجي کولو هغه گس حمد بيان کړه وو او کيدې شي چې هغه گس د الله پاک په بارگاه کښې مقبول وي او د هغه دُعا قبليري- چې کله کشتۍ والا اوده شول نو هغوئي په خوب کښې د چا نه

دا خبره واوريدله چي: ”اے کشتي والو! ابو داؤد د يو درهم پۀ بدله د الله پاک نه جَنَّت و اخستو“ - (فتح الباری، 514/11، تحت الحديث: 6225)

د الله رَبُّ الْعَزَّة دې پۀ هغوئي باندې رحمت وي او د هغوئي پۀ وسيله دې زمونږه بے حسابہ بخښنه وشي- اَمِينِ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ-

وه تو نهايت سستا سودا پچ رېه ېں جَنَّت کا هم مفلس کيا مول چکا ېں اپنا تاه ېی غالي هے

(حدائق بخشش، ص 186)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب ❀❀❀ صَلَّى اللهُ عَلَی مُحَمَّد

﴿6﴾ د کافر د پرنجي جواب

د نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پۀ بارگاه کښې يو يهودي پرنجے وکړو او طمع يې لرله چې نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به پۀ دې باندې ”يَرْحُكُ الله“ وواي، خو رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ”يَهْدِيْكُمْ اللهُ وَيُضِلُّمُ بَالَكُمْ“ وفرمائيل-

(ترمذی، 339/4، حديث: 2748)

﴿7﴾ د پرنجي د جواب نه ورکولو نقصان

د مسلمانانو خلورم خليفه حضرت مولیٰ علي المرتضیٰ شیر خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بيانوي: ما د الله پاک د خوږ رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه دا ارشاد واوريدو چي: پۀ تاسو کښې که چا د خپل ورور د پرنجي جواب ورنکړو کله چې هغه پرنجے وکړو (او اَلْحَمْدُ لِلّٰه يې ووييله) نو د قيامت پۀ ورځ باندې به هغه پرنجي کولو والا د هغې غوښتنه کوي او (د پرنجي د جواب نه ورکولو پۀ وجه به) د هغه نه بدله اخسته کيږي- (البدور السافرة في امور الآخرة، ص 382)

د پرنجي په جواب کښې د دارُ الافتاء اهل سنت فتوی

خوږو او محترمو اسلامي ورونو! ښه په توجه سره واورئ چې د پرنجي د جواب په باره کښې مسئله دا ده چې یو ځل فوراً جواب ورکول واجب دي او په دې کښې بغیر د څه شرعي عذر نه د لم لیت نه کار اخستل گناه ده که اصلاً (یعنې بالکل) یې جواب ورنکړو نو وروستو جواب ورکول او بغیر د څه شرعي وجهې نه د لم لیت په وجه توبه کول، دواړه ضروري دي.

حضرت علامه امام ابن عابدین شامي دمشقي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ لیکلي دي: د سلام او پرنجي جواب ورکول فوراً واجب دے، د دې ظاهر دا دے چې که بغیر د څه عذر نه په جواب کښې د لم لیت نه کار واخستے شو نو مکروه تحریمي شو او گناه به صرف وروستو په جواب ورکولو نه ختمیږي بلکې توبه کول به هم وي. (در مختار مع رد المحتار، 683/9)

لهذا احتیاطاً توبه کړئ چې یا الله پاکه! تر ننه پورې چې د پرنجي په جواب ورکولو کښې زمونږ نه قصداً عمداً یا په هیږه د تاخیر نه کوم کار واخستے شوي یا بیا مونږه هډو جواب ورنکړو، د دې نه مونږه توبه کوو، ته مونږه معاف کړې. امین بِحَاۃِ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

﴿8﴾ په نمونځ کښې پرنجی

په حدیث پاک کښې دي: په نمونځ کښې پرنجی د شیطان د طرف نه دے. (ترمذی، 344/4، حدیث: 2757 ملقطاً) یاد ساتئ چې په نمونځ کښې کله پرنجی وکړے شي نو شیطان په دې باندې خوشحالیږي چې ما د دۀ په نمونځ کښې خنډ [یعنې رکاوټ] پیدا کړو گنې نو دا منع نه دے بلکې دا خود خُدائے نعمت دے که د بیماری په وجه نه وي. (مرآة المناجیح، 139/2 ملخصاً بتغییر قلیلی)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب ❀❀❀ صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّد

﴿9﴾ پرله پسې درې پرنجي

د مسلمانانو دريم خليفه حضرت عثمان بن عفان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په موجودگي کښې درې پرنجي وکړل۔ د الله پاک اخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد وفرمائيلو: اے عثمانه! آيا زه تاله زيرے درنکړم؟ دا جبرائيل دے کوم چې ما ته د الله پاک د طرف نه خبر راکړے دے چې ”کوم مؤمن درې پرنجي پرله پسې وکړي نو د هغه په زړه کښې ايمان ثابت کيږي (يعنې پوځيږي)۔“ (نوادراصول، 471/4، حديث: 1066)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ❀❀❀ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿10﴾ د خبرو کولو په وخت پرنجي

نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائيلے دے چې زياته رښتوني خبره هغه ده چې هغه وخت پرنجي وکړے شي۔ (معجم اوسط، 302/2، حديث: 3360)

حضرت سيدنا عمر بن خطاب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ارشاد فرمائي: د خبرو په وخت يو پرنجي زما د يو ”عادل“ (يعنې رښتوني) گواه نه زيات خوښ دے۔ (نوادراصول، 469/4، حديث: 1063) زما آقا اعلیٰ حضرت رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ فرمائي: داسي څه چې بيانولے کيږي چې د هغې صدق و کذب (يعنې رښتيا او دروغ کيدل) معلوم نه وي او هغه وخت چاله پرنجي ورشي نو دا د دې خبرې صدق (يعنې د رښتيا کيدو) دليل دے۔ (ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص 319)

﴿11﴾ د دُعا په وخت پرنجي

په حديث پاک کښې دي: د دُعا په وخت پرنجي کول رښتونه گواه دے۔ (کنز العمال، جز: 9، 68/5، حديث: 25520) اعلیٰ حضرت، امام اهلبیت امام احمد رضا خان رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ فرمائي: د دُعا په وخت پرنجي کول د دُعا د قبلیدو دليل دے۔

(ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص 319)

﴿12﴾ د بخښنې زیره

صحابي رسول حضرت ابو رافع رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائي: د الله پاک خوږ اخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جومات ته د تللو په اراده د خپل کور مبارک نه بهر تشریف راوړلو نو زه هم د هغوئي سره ووم، حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زما لاس نيولې وو، چې مونږه بقیع شریف ته ورسیدو نو رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پرنجې وکړو، نو آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زما لاس پریښودو، بیا داسې ودریدو لکه چې یو حیران شوی کس ولاړ وي، ما عرض وکړو: یا نبی الله! زما مور پلار دې ستاسو نه قربان شي! تاسو څه ووئیل په کومې چې زه پوهه نه شوم؟ نو حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد وفرمائیلو: جبریل امین عَلَيْهِ السَّلَام زما خواله راغلو او اوښ وئیل: چې کله تاسو له پرنجې درشي نو وایئ: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَکَرَمِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَعِزِّ جَلَالِهِ (یعنې ټولې خوبیانې د الله د پاره دي لکه څنګه چې د هغه فضل او کرم دے او ټول تعریفونه د الله پاک د پاره دي لکه څنګه چې د هغه عزت او بزرګي ده). نو بې شکه الله پاک درې کرته فرمائي: زما بنده رښتیا ووئیل، زما بنده رښتیا ووئیل، زما بنده رښتیا ووئیل، دا و بخښلې شو- (عمل اليوم والليلة، ص 116، حدیث: 261)

یقیناً چې دا عمل د اُمت د تعلیم د پاره دے ګڼې نو د خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شان خو دا دے چې د نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په وسیله به مونږه ګڼه ګاران بخښلې کیږو- **اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ!**

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ❀❀❀ صَلَّيَ اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿13﴾ د غاښ، غوږ او د خټې د درد نه د حفاظت نسخہ

چې کله چا له پرنجې ورشي او هغه ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وائي د دې نه مخکېنې اوریدونکي ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ ووئيله نو په حدیث کښې راغلي دي چې داسې کس

به د غابنونو، د غوړ او د بد هضمي په سبب د راتلونکي د خيتي د درد نه محفوظ وي- (المقاصد الحسنة، ص 420، حديث: 1130)

د غابنونو د بيمارو نه حفاظت

حضرت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: څوک چې په پرنجي باندې ووايي: ” اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ “ او خپله ژبه په ټولو غابنونو باندې راکاږي نو اِنَّ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ! د غابنونو د بيمارو نه به محفوظ وي، مُجَرَّبَه (يعنې تجربه شوې خبره) ده- (مرآة المناجیح، 6/396)

﴿14﴾ د پرنجي په وخت به يې مخ مبارک پټولو

د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خدمت کښې چې به کله پرنجې حاضریدو يعنې چې کله به هغوئي پرنجې کولو نو په خپل مبارک لاس يا کپړه باندې به يې مخ مبارک پټولو او د دې د پټولو په ذريعه به يې خپل اواز مبارک کمولو- (ترمذي، 343/4، حديث: 2754)

په پرنجي کښې اواز په زوره مه کوئ

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! پرنجې ښه څيز دے او دا ټول بيان د اتفاقي پرنجي په نسبت سره دے- د زکام (نزلې) پرنجې څه څيز نه دے خو اواز کم ساتل په دې کښې هم تهذيب دے او په جومات کښې د پرنجي راتلو په شکل کښې د اواز کم ساتلو ډير تاکيد دے- (ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص 322) بعضې خلق په داسې انداز کښې ” آک جهي “ کوي چې بني اړخ والا هم توپ کړي او د گڼ اړخ والا هم چې دا څه وشو؟ ياد ساتئ چې په پرنجي کښې اواز تيز ساتل بيوقوفي ده- (ردالمحتار، 685/9)، لهدا په پرنجي کښې داسې قصداً عمداً په زوره اواز کول د ښه او مهذب انسان علامت نه دے-

په پرنجي بد فالي نيول څنگ دي؟

حضرت علامه مولانا مفتي امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: ڏير خلق د پرنجي نه بد فالي (يعني د دې نه بد شكوني اخلي)، مثلاً د څه کار د پاره روان وي او څوک پرنجې وکړي نو هغه گنبي چې اوس به دا کار نه کيږي، دا جهالت دے ولې چې بد فالي څه څيز نه دے او داسې څيز ته بد فالي وئيل کوم ته چې په حديث کښې ”شاهد عدل“ فرمائيلے شوي دي، سخته غلطي ده- (بهار شريعت، 478/3، حصه: 16)

بد شگوني کا اثر نهيس هوتا کبھی جو تقدير میں هوتا ہے، وہی ملتا ہے ہمیں

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب ❀❀❀ صَلَّى اللهُ عَلَیْ مُحَمَّد

د پرنجي د جواب ورکولو 14 احکام

- ﴿1﴾ د پرنجي جواب يو ځل ورکول واجب دي که چرې پرنجې کوونکے ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وواي، خو که په مجلس کښې بيا هغه کس پرنجې وکړي او هغه ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ هم وواي نو بيا جواب ورکول واجب نه دي بلکې مستحب دي- (فتاویٰ بنديه، 326/5- بهار شريعت، 476/3، حصه: 16) ﴿2﴾ پرنجي کوونکي له پکار دي چې په زوره باندې حمد وائي چې څوک يې واورې او جواب ورکړي- ﴿3﴾ که يو گس د ډيرو خلقو په موجودگي کښې پرنجې وکړي او ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وواي او په اوریدونکو کښې يو هم په جواب کښې ”يَرْحَمُكَ اللهُ“ وواي نو د ټولو اوریدونکو د طرف نه به واجب ادا شي، د ټولو جواب ورکول واجب نه دي- البته بهتره ده چې ټول حاضرین جواب ورکړي- (رد المحتار، 684/9) ﴿4﴾ که د خطبې په وخت څوک پرنجې وکړي نو اوریدونکے دې د دې جواب نه ورکوي- (فتاویٰ قاضی خان، 377/2)
- ﴿5﴾ په پرنجي کولو نمونخ نه ماتېږي-

په نمونځ کښې د پرنجي جواب ورکول څنگ دي؟

﴿6﴾ که چا پرنجې وکړو او د هغې په جواب کښې نمونځ کوونکي ”يُحَيِّكُ اللَّهُ“ ووئيل نو د هغه نمونځ مات شو او که پخپله هغه له پرنجې ورغلو او خپل ځان يې مخاطب کړو او ”يُحَيِّكُ اللَّهُ“ يې ووئيل نو نمونځ يې مات نه شو، که بل نمونځ کوونکي پرنجې وکړو او ده ”اَلْحَمْدُ لِلَّهِ“ ووئيل نو نمونځ مات نه شو او که د جواب په نيت يې ووئيل نو مات شو. که په نمونځ کښې چا پرنجې وکړو او بل چا ”يُحَيِّكُ اللَّهُ“ ووئيل او ده (يعنې نمونځ کوونکي) په جواب کښې ووئيل ”آمين“ نو نمونځ مات شو. که په نمونځ کښې پرنجې وکړي نو چپ اوسئ او که ”اَلْحَمْدُ لِلَّهِ“ مو ووايل نو بيا هم په نمونځ کښې څه باک نشته (ځکه چې په پرنجي کولو باندې حمد کول عرفاً جواب نه دے لهدا د نمونځ ماتونکي عمل والا والا سبب اونه موندے شو.) او که هغه وخت يې حمد اونه وئيل نو د نمونځ نه چې فارغ شې نو دې ووايې - (بهار شريعت، 605/1، حصه: 3، پټسهيډل) ﴿7﴾ (د نمونځ په حالت کښې) په پرنجي، توخي، ارزي اډرقي [اتي] کښې چې څومره حرفونه مجبوراً د ځلې نه ووخي، هغه معاف دي - (بهار شريعت، 608/1، حصه: 3) ﴿8﴾ که پرنجي کوونکي گس د پرنجي کولو نه پس ”اَلْحَمْدُ لِلَّهِ“ ووئيله او په بله کمره کښې موجود گس واوريدله نو په اوريدونکي باندې واجب دي چې جواب ورکړي، که جواب يې ورنکړو نو گنهگار ېږي به. حضرت علامه مولانا مفتي امجد علي اعظمي رحمۃ الله عليه فرمايې: ”د ديوال نه شاته که يو گس پرنجې وکړو او هغه ”اَلْحَمْدُ لِلَّهِ“ ووئيله، نو اوريدونکے دې د دې جواب ورکړي“.

(در المختار، 684/9) (بهار شريعت، 477/3، حصه: 16)

﴿9﴾ که غير مسلمه په پرنجي کولو ”اَلْحَمْدُ لِلَّهِ“ ووايې، نو په جواب کښې دې

”يَهْدِيكَ اللَّهُ“ (يعني الله پاڪ دې تا ته هدايت وکړي) يا ”يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصِدِّقْ بِأَلْكُمْ“ (الله پاڪ دې تا ته هدايت وکړي او ستا د معاملې اصلاح دې وکړي-) ووييلې شي-
(ترمذی، 339/4، حدیث: 2748 مأخوذاً رد المحتار، 684/9)

﴿10﴾ که پۀ بیت الخلا (Washroom) کښې پرنجې وکړې شي نو ژبې له د حرکت ورکولو نه بغير پۀ زړۀ کښې دې ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ ووييلې شي- لکه څنگه چې پۀ بهار شريعت کښې دي: د سلام يا د اذان جواب دې پۀ ژبه باندې نۀ ورکړې کيږي او که پرنجې وکړي نو پۀ خُله دې ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ نۀ وائي بلکې پۀ زړۀ کښې دې ووائي- (بهار شريعت، 1/409 حصه: 2)

﴿11﴾ پۀ تلاوت کوونکي، د دين پۀ مطالعه کښې، پۀ دُعا يا ذکر وظيفو وغيره کښې پۀ مصروف گس باندې د پرنجي د حمد جواب واجب نۀ دے لهذا هغه ته اختيار دے که جواب ورکوي او که نۀ ورکوي- دا داسې ده چې يو گس پۀ دې کارونو کښې پۀ يو کښې مصروفه وي او پۀ دې کښې څوک هغه ته سلام وکړي نو پۀ هغه باندې جواب نۀ واجب کيږي- (دارالافتاء اهل سنت کافتوی، نمبر: WAT 2311)

﴿12﴾ که پۀ پرنجي سره اوبښکې راووخې نو اودس نۀ ماتېږي- ﴿13﴾ د پرنجي کوونکي جواب هغه وخت دے چې کله هغه د پرنجي نۀ پس ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ ووائي او که هغه لا پرنجې کړې نۀ وي يا پرنجې وکړي خو لا يې ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ يې نۀ وي وئيلې نو جواب نۀ واجب کيږي، د دې سره سره د هغه د ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وئيلو نه پس پۀ اوریدونکي باندې جواب واجب دے که د ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وئيلو نه مخکښې ”يُحَمِّدُكَ اللَّهُ“ ووائي نو جواب نۀ شو بلکې د ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ اوریدو نه پس به جواب واجب وي- ﴿14﴾ د پرنجي جواب ورکول هغه وخت واجب وي چې د پرنجي سره سره د پرنجي کوونکي نه حمد (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ) هم واوریدې شي، ځکه که

پرنجي کولو والا پڻ ورو اواز ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وٺيلو او حاضرينو ته وه اوريدلې نو جواب ورکول واجب نه دي، البتہ علمائے کرام فرمائي چې کله دا معلومه نه وي چې پرنجي کولو والا حمد بيان ڪرے دے ته نه نو بيا مشروط جواب ورکول پڪار دي چې ته تا حمد بيان ڪرے وي نو ”يُحَمِّدُ اللّٰهَ“ - (دارالافتاء اہل سنت ڪافتوي)

پڻ بهار شريعت ڪنبي دي: د پرنجي جواب ورکول واجب دي هلهه چې پرنجي کولو والا ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ ووائي او د دې جواب هم فوراً ورکول او داسي ورکول چې هغه يي ووري، واجب دي، يعني ته پڻ زږه ڪنبي يي جواب ورکړو او هغه (پرنجي کولو والا) ته وو اوريدلے نو واجب به ته ادا ڪيري.

(بهار شريعت 476/3، حصه: 16 ڀتسهي)

دا پڻ ذهن ڪنبي ساتي چې ته محرمه زنانه پرنجي وکړي او ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ ووائي نو هغه ته به پڻ جواب ڪنبي ”يُحَمِّدُ اللّٰهَ“ وٺيلو شي، مثلاً پڻ کور ڪنبي مور جاني پرنجي وکړو، هغه ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وٺيلو او ځوي يي واوريدلے نو ځوي به يي پڻ جواب ڪنبي وائي: ”يُحَمِّدُ اللّٰهَ“ د کاف نه لاندې به زير ورکوي او ته نارينه پرنجي وکړي او هغه ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ“ وه وٺيلو نو پڻ اوريدو به پڻ جواب ڪنبي ”يُحَمِّدُ اللّٰهَ“ وٺيلو ڪيري پڻ کاف باندې به زير لولي.

نا محرمه ته چري پرنجي وکړي نو؟

پڻ بهار شريعت، جلد: 3، صفحه: 477 باندې دي: (غير محرمه) زنانه ته چري پرنجي وکړي ته هغه بودي وي نو نارينه دې د هغه جواب ورکړي، او ته ځوانه وي نو داسي جواب دې ورکړي چې هغه يي نه ووري، ته نارينه پرنجي وکړو او زنانه ورله جواب ورکړو ته ځوانه وي نو نارينه دې د هغه جواب پڻ زږه ڪنبي ورکړي او ته بودي وي نو پڻ تيز اواز جواب ورکولے شي.

د راروانې هفتې رساله

فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگران زوہ سبزی مندی کراچی

UAN

+92 21 111 25 26 92

0313-1139278

www.maktabatulmadinah.com / www.dawateislami.net

feedback@maktabatulmadinah.com / ilmia@dawateislami.net